DREAM WEAR Club

1 / 2018, toukokuu

DREAMWEAR Club

SISÄLTÖ 1/2018

Pääkirjoitus	3
Oulu Pride	5
Grayson Perry	6
Kaapista töihin	8
Kokemäen kokemuksia	10
Nimilaki uudistuu	12
Kevättapaamisen ohjelma	14

TAPAHTUMAT 2018

DreamWearin kahvi-illat
Transtukipisteellä Helsingissä
jokaisen kk:n 2. maanantai ja 4. tiistai
klo 19.00 ellei toisin mainita.

Muut tapahtumat
Muista tapahtumista löydät tietoa tämän lehden sivuilta, paikallisen SETAn toimistolta, Transtukipisteeltä sekä kotisivuiltamme internetistä.

Wuolteen viikonloput ym.....

DREAMWEAR CLUB R.Y.

Kotisivut
http://www.dreamwearclub.net/

Sähköposti
dwc@dreamwearclub.net

www.facebook.com/DreamWearClub

Yhdistyksen tili
FI72 4730 0010 3916 46

Jäsenmaksu
25 €, viite 20187

Miksi kannattaa olla DWC:n jäsen?
- ilo kuulua mukavaan joukkoon
- oma jäsenlehti
- saat oikeaa tietoa omasta identiteetistäsi
- olet etuoikeutettu jäsenten tapahtumiin
- ilmainen jäsenyys puolisollesi
- jne, jne...

Seta Trans-tukipiste

Pasilanraitio 5, 2. krs, 00240 Helsinki

Johtava sosiaalityöntekijä
Maarit Huuska
050 913 3278 (ti 14-16)
maarit.huuska@seta.fi

DreamWear Club 1/2018
ISSN 1456-6079
20. vuosikerta
Ilmestyy 2-4 kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Kristiina XL
Taitto/ulkoasu: Kirsi & Kristiina XL
Toimituksen sähköposti:
toimitus@dreamwearclub.net

Etukansi:
Perustajamme Helga hehkeänä, kuvannut Kim

Takakansi:
Ihanien muistojen Wuolle

Tämän numeron avustajat:
Marika, Anukatariina, SariKristiina

Painopaikka:
KL-Digipaino
Edixion 120g/90g

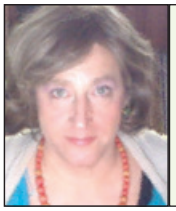

LEHDEN SILMUJA, AJATUKSEN VERSOJA

Keväästä ja kokouksesta

Kevät tuli versoineen ja ituineen pitkän, pimeän talven jälkeen. Varma kevään merkki ja kohokohta on tietenkin yhdistyksemme kevätkokous. Olemme menneinä vuosina kokoontuneet Hauholla Wuolteen kartanolla laskujeni mukaan 33 kertaa. Kartanon vanhahtava, arvokas tunnelma on ollut luonteva näyttämö sellaiselle glamour-henkiselle pukeutumiselle ja olemiselle, joka tuntuu niin viehättävän useita yhdistyksemme jäseniä. Ainakin minulle oli ensimmäiset Hauhon viikonloput ihmeellisen vapauttava ja ylösnostattava kokemus. Missään en ollut aiemmin kokenut sellaista vapautuneisuuden tunnetta ja tunnelmaa. Merkittävä seikka avoimen ja kotoisen lämpimän tunnelman syntymisessä oli Wuolteen henkilökunnan asenne. Mutta miksi kirjoitan menneessä aikamuodossa? Jo usean vuoden ajan on olemista ja asumista Wuolteen kartanolla häirinnyt huonohko sisäilma, ei ehkä niinkään päärakennuksessa mutta ennen kaikkea sivurakennuksissa, joita käytettiin majoitukseen. Joitakin yhdistyksemme jäseniä sisäilmaongelmat kiusasivat siinä määrin, että tapaamispaikka päätettiin vaihtaa. Korvaavaa paikkaa on toki etsitty jo siitä saakka, kun Wuolteen kartano laitettiin julkiseen myyntiin mutta lopullisen sysäyksen asialle antoi nimenomaan tämä sisäilmaongelma, homeinen tunkkainen haju tietyissä rakennuksissa.

Korvaava paikka löytyi läheltä, muutama kilometri Wuolteen kartanolta pohjoiseen, Vähäjärven lomakodista. Lomakodin taustalla on Tapaturma- ja sairausinvalidien liitto ry, joka järjestää paikassa mm. monivammaisille tarkoitettuja tuettuja lomia mutta antaa tilaa myös muuhun käyttöön, kuten nyt DwC:lle. Muutaman hengen ryhmä kävi tutustumassa paikkaan viime syksynä, minä mukana, ja vaikutelmaksi jäi kieltämättä tietynlainen pelkistetty laitosmaisuus vastakohtana Wuolteen kartanon rönsyilevälle nostalgialle. Mutta itse tietenkin teemme tunnelman. Ainakin sisäilmaan on luvassa parannusta. Wuolteen kartanon ruokatarjoilu oli ylenpalttisen hyvää ja runsasta, joidenkin mielestä jopa liioittelevan runsasta. Nyt siirrymme sellaiseen käytäntöön, että jokainen ateria hinnoitellaan ja maksetaan erikseen. Ruokailu on hinnoiteltu kohtuullisesti mikä ei haitanne. Pientä mahdollista harmia tuo se, että ateriat maksetaan käteisellä yhdistyksen kassaan. Kassanhoitaja antaa lipukkeen, jota vastaan pääsee seisovaan pöytään. Varatkaa siis käteistä rahaa mukaanne. Kuulostaa hankalalta mutta ehkä siitä selviydytään. Aamiainen toki sisältyy yöpymisen hintaan. Toivottavasti paikan valinta osoittautuu onnistuneeksi!

Loppusyksyllä oli Mikkelissä Setan edustajiston kokous, jossa valittiin Setan hallitukseen erovuoroisten tilalle uusia jäseniä. DwC:n jäseniä saattaa kiinnostaa se, että hallitukseen tuli valituksi Amanda Majasaari. Moni on varmaan nähnytkin lyhytdokumentin Vasta nyt olen Amanda, joka, wink, wink, on Youtubessa vapaasti katsottavissa. Amanda tulee syystapaamisen perjantai-illaksi Vähäjärvelle vieraaksemme. Tarkoitus on keskustella aiheesta ”Sukupuolen moninaisuus Setassa ja Dreamwearclub”. Aihe on vähintäänkin mielenkiintoinen. Täytyy myöntää, että olen hyvin laiskasti talven mittaan seurannut ns. sosiaalisen median tapahtumia mutta vaikutelmaksi on jäänyt se, että mitään uutta aloitetta tai aloitteellisuutta ei keskusjärjestömme Setan suunnalta ole tullut. Vaatimus translain uudistamisesta on tietenkin esillä kestoaiheena ja sitä keskustelua määrittelee lähinnä Trasek ja Amnesty. Ikäväkseni totean, että asian tiimoilta ei ole syntynyt mitään erittelevämpää eikä syvällisempää yleistä keskustelua. Itse kovasti kaipaan vaikkapa lainsäädäntömme sukupuolittuneisuuden perkaamista taustaksi vaatimukselle juridisen sukupuolen itsemäärittelyyn. DwC oli, tai ainakin yritti olla, näkyvästi mukana nimilakikampanjassa. Nimilain muutokset kävikin talvella eduskunnan vahvistettavina, joista Anukatariina kirjoittaa omassa jutussaan.

Ryhmistä ja ryhmittymistä

Mutta vielä tähän sosiaalisen median seuraamiseen ja someilmiöihin yleisestikin on pakko jotain kommentoida. Vähäiselläkin seuraamisella olen pettynyt uudenlaisten rintamalinjojen ja keskustelusävyjen syntymiseen ja voimistumiseen. Onko niin, että ilmassa on aiempaa korostuneempaa ryhmäidentiteetin ja ryhmien välisten intressiristiriitojen hakemista? Tuntuu, että vaikkapa keskustelu tasa-arvosta on muuttunut identiteettipolitiikaksi. Otanpa esille, senkin uhalla, että minut karkeasti ymmärretään väärin, esimerkiksi tämän #metoo-kampanjan. Tietenkään ketään ei saa

syrjiä eikä sorsia ja paskamaisten öykkäreiden tekoset pitääkin tuoda julki. Mutta kehnona tuloksena voi olla se, että keskustelu sukupuolten välisestä tasa-arvosta pelkistyy ns. miesasiamiesten ja ns. pillufeministien väliseksi syyttelyksi ja kilpailuksi uhriutumisesta. Tästä ns. pillufeminismistä oli muuten hyvä kirjoitus Kansan Uutisissa, lukekaa: https://blogit.kansanuutiset.fi/feministipistoja/pillufeminismin-loppu. Ns. miesasiamiesten retoriikkaan en viitsi ottaa kantaa. Tämä nais- ja miesryhmän vastakkainasettelu on toki tuttua jo antiikin ajoilta mutta onko ryhmien demonisointi uusi some-ilmiö. Ainakin totutut hyvä-paha-asemoinnit ovat muuttuneet itselleni vieraiksi ja käsittämättömiksi. Julkilesbosta ihmisoikeustaistelijasta Pirkko Saisiosta tehtiin hölmöimmissä kommenteissa ja pilakuvissa Trumpin ihailija, kun hän tuli sanoneeksi telkkariohjelmassa jotain myönteistä heteromiehistä. Asioiden kääntämiseen ylösalaisin pystyy näemmä ihan kuka tahansa. Olkinukkeja rakennellaan ja puetaan kummallisiin vaatteisiin. Ja Saisio oli myös sillä ajatuksella liikkeellä, että yksilön näkeminen pelkkänä ryhmänsä edustajana on itse asiassa rasismia. Juurikin niin!

Kaappi-identiteetti

Itse uskon naiivisti, että erot yksilöiden välillä ovat suuremmat kuin erot (sukupuoli)ryhmien välillä. Tai ainakin mielenkiintoisemmat, riippuen, että mitä ominaisuutta tarkastellaan. Totta kai on olemassa erilaisia ryhmiä, maailmaa voidaan luokitella ja jakaa erilaisin kriteerein millaisiin ryhmiin tahansa, vähän väkivaltaa käyttäen vaikkapa kahteen eri sukupuoleen. Arkiajattelumme tunnistaa eri ryhmiä eri tavalla, yleisesti tunnistettuun ryhmään kuuluminen voi olla perustana identiteetin muodostumiselle ja syntyy se ryhmäidentiteetti, etninen, kielellinen, ammatillinen... ja se sukupuoli-identiteetti, mikä meitä tässä nyt kiinnostaa erityisesti.

DwC sääntöjensäkin mukaan puolustaa sukupuolen ilmaisun vapautta ja jäsenistömme enemmistöä kutsutaan yleisesti transvestiiteiksi. Transvestiitit eivät muodosta mitään päällepäin tunnistettavaa ryhmää eikä transvestiittien ryhmäidentiteettiä ole olemassakaan. Kuka tai mikä ylipäänsä on transvestiitti? Perinteinen, Setankin oppimateriaaleissa vielä jokunen vuosi sitten sitkeästi istunut määritelmä transvestismista nojasi identiteetin jakautumiseen ja hämärtymiseen. Ristiriitaan; mieheksi identifioituva mies, joka tuntee tarvetta ilmaista, tai imitoida naisidentiteetin mukaisia maneereja pukeutumisellaan ja eleillään. Siis sellainen kahden identiteetin loukussa kyyhöttelijä, kunnolla ei kumpaakaan. Kahden rintaman välissä, yksinäisenä kiivaassa ristitulessa ainoana selviytymiskeinonaan heittäytyä kaapin pohjalle matalaksi, näkymättömäksi.

Nykyään on muodikasta vaatia, että enemmistö ei määrittele vähemmistöä, ei puhu eikä puolusta vähemmistön asiaa vähemmistön puolesta. Hyvä! (Vähän toki saisi puolustaa.) Identiteettipolitiikalla ajetaan ryhmän asiaa. Tiittiryhmän asia ei tule ajetuksi eikä puolustetuksi koska tiitit eivät muodosta identiteettipolitikoivaa ryhmää, joka voisi puhua puolestaan. Eihän monikaan kaappitiitti kehtaa edes liittyä DwC:n jäseneksi leimautumisen pelossa. Eikä aina uskalla edes puhua puolisolleen tiittituntemuksistaan, joita tuntemuksia voisi myönteisesti jopa tulkita identiteetiksi. Siispä yleisen ja yhtäläisen transvestiitti-identiteetin syntymistä ja vakiintumista odotellessa yritetään olla ihan vaan ylpeästi näkyvänä ja äänekkäänä omana itsenämme. Ja tänä historian unohtaneena aikana muistetaan, että totalitaariset järjestelmät sikiävät militantista identiteettipolitiikasta.

Claire

Vaikka transvestiitit eivät ryhmänä puhukaan puolestaan niin kyllä yksittäistä tiittiä kohdellaan medioissa ihan sympatiseeraten jos vain medioihin uskaltaa mennä. Sukupuolen korjaushoidoista ja kokopäiväisistä muunsukupuolisista saa lukea lähes päivittäin (hyvä niin) mutta oikein havahduin hereille, kun maikkarin iltauutiset uutisoi laajasti Kiasmassa avattavasta englantilaisen Grayson Perryn taidenäyttelystä. Uutinen painotti sitä, että Perry on paitsi tunnustettu taiteilija myös transvestiitti. Perryn transvestismi taisi saada melkeinpä enemmän huomiota kuin hänen teoksensa ja Perryn naishahmo, Claire, esiteltiinkin perusteellisesti. Clairena Grayson Perry pukeutuu huomiota herättävän röyhelöisesti ja värikkäästi, meikkaa liioitellen ja ylipäänsä tekee itsestään karikatyyrisen hahmon, josta tulee mieleen vaikkapa elävä mollamaijanukke. Mistä on kyse? Ensireaktioni oli lievä närkästys, tällaisena pellehahmonako transvestiitit aina raportoidaan. Näinkö jälleen vahvistetaan sitä ajatusta, että transvestismin taustalla ei ole mitään aitoa sukupuolidysforiaa, vaan että kyse on jostain karnevaalihulluttelusta. Ja nyt joku saarivaltion taiteilija on keksinyt tehdä itsestään kuuluisan Claire-pellenä. Kävin ottamaan Graysonista selvää. Ilmeni ensinnäkin, että hän on Englannissa kuuluisuus ja julkkis ja että hänen touhuissaan on paljonkin mieltä. Puhumattakaan siitä, että hänen taiteensa on mietittyä, vaikuttavaa ja voimakkaasti kantaaottavaa.

Googlaamalla ”Grayson Perry Claire” löytää sivukaupalla lehtijuttuja ja haastatteluja. Ymmärsin niin, että Grayson oli alunperin melko tavallinen tiitti (katso hieno video https://www.youtube.com/watch?v=Mf7dCZrQ5sg) mutta saatuaan tunnustusta taiteilijana hänellä oli pokkaa tulla julkisuuteen Clairena. Haastatteluissaan hän avoimesti kertoo, että Claire-hahmon on tarkoituskin provosoida mutta ei itsetarkoituksellisesti. Ja pokkaa Clairella todella on. Kun hänelle myönnettiin CBE arvonimi (*Commander of the Order of the British Empire*) prinssi Charles sai kätellä taiteilijaa, joka oli pukeutunut tyylikkääseen tummaan jakkupukuun. Näyttely on Kiasmassa auki 2.9. saakka joten DwC:n väellä on koko kesä aikaa tehdä vaikka yhteinen Kiasma-retki. Sitä ennen tapaamme Vähäjärvellä!

Krisse

ps. kaikki ajatuksentyngät ja mielipiteet ovat puhtaasti omiani eivätkä edusta yhdistyksen kantaa

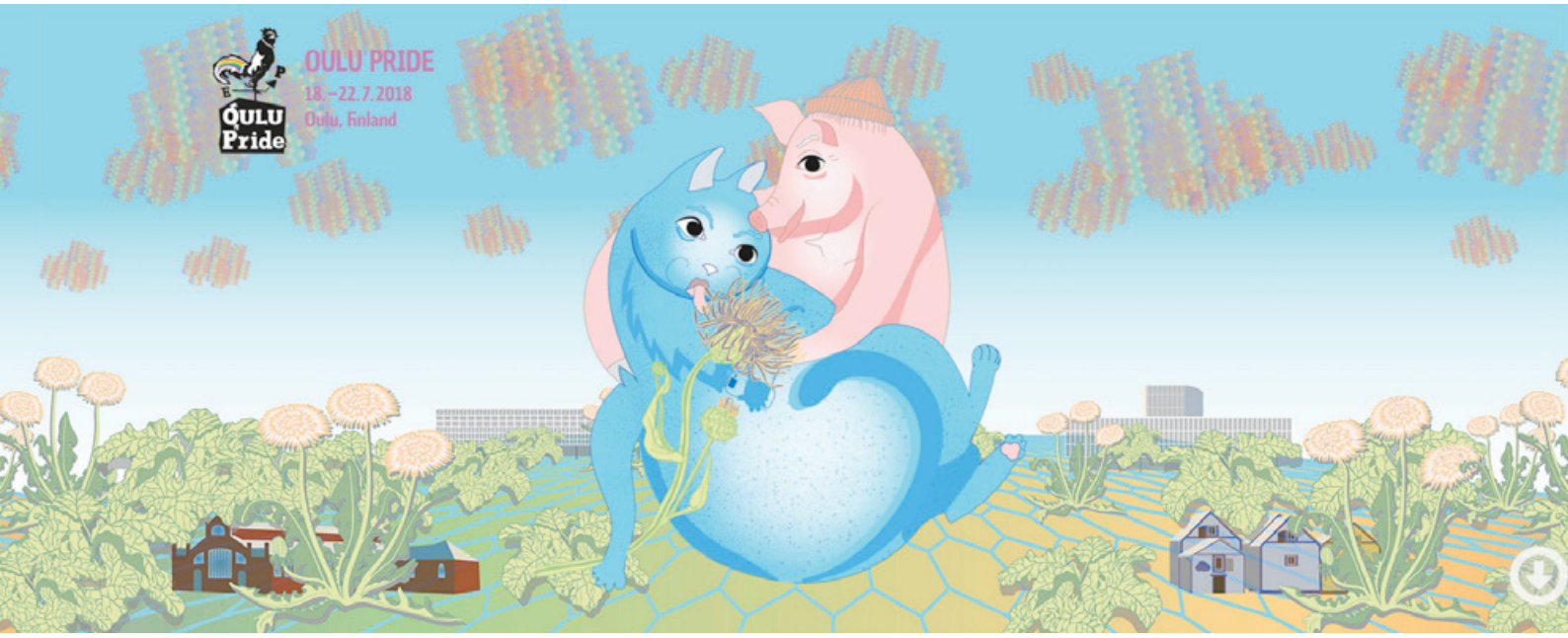

OULUPRIDE 2018 TULEE – OLETKO VALMIS!

Marika Tiittinen

Oulussa tapahtuu taas pitkän hiljaisuuden jälkeen sillä OuluPride 2018 järjestetään 18.- 22.7.2018. Luvassa on monipuolista ohjelmaa kaikille seksuaali- ja sukupuolivähemmistöille. OuluPride2018-ohjelman suunnittelu on vielä hieman kesken, lopulllinen ohjelma julkaistaan toukokuun alussa tapahtuman nettisivuilla https://pride.oulunseta.fi/. Tässä kuitenkin maistiaisia.

Pridet käynnistyvät keskiviikkona 18.7., jolloin on luvassa ainakin saunomista Oulujoella, kuppilan valtausta parissa oululaisessa ravintolassa. Ja Oulusa ku ollaan, niin ollaan patiolla, ei terassilla.

Torstaille on luvassa mm. elävää kirjastoa sekä ryhmätapaamisia. Emännöin itse transvestiittien ryhmätapaamista.

Tunnelma tiivistyy ja meno kiihtyy perjantaina. Silloin on keskustelutilaisuus transasioista, ja luulenpa että translain uudistaminen on esillä isosti. Sarjakuvatyöpajakin pidetään. Perjantaina illalla biletetään klo 18.00 alkaen, ensin etkoilla ja myöhemmin illalla burleskin ja surf-burleskin merkeissä.

Lauantaina on sitten kulkue ja puistojuhla iltapäivällä sekä illalla pääjuhla.

Pridet päättyvät sunnuntain sateenkaarihartauteen.

Tapahtumat keskittyvät aivan Oulun ydinkeskustaan, joten joka paikkaan pääseen kävelemällä (paitsi jos oot majoitunu Nallikarin leiriskälle, silloin nää jouvut ookaamaan onnikalla tai omala piililä). Majoituksesta tulee tietoa nettisivuille.

Tuuppa nääki Ouluun heinäkuusa!!

Marika Tiittinen
Oulu

Grayson Perryn maalauksia ja maalari itse eli Claire

KAAPISTA TÖIHIN

Anukatariina

Transvestiitin elämä ei ole ollut kovin helppoa. Mies mekossa on ollut ikiaikainen vitsin kohde, jossa naisellisuus on heikkouden merkki. Kun mies tekee moista tosissaan, on se taas merkinnyt miehisen voiman kadottamista tosimiesten silmissä.

Ja sitten se oma korvien väli… Transvestiitti on varmaankin kaikkein paranoidisin ei-diagnosoitu ihmisryhmä sen suhteen, mitä kauheaa siitä seuraisi, että hänen tämä piirre paljastuisi kaikille muille: Kaverit ja rakkaus katoaa, työpaikka menee,….

Jotain tällaista velloi minunkin korvieni välissä vuosikymmeniä. Siinä meni sitten nuoruus, yksi avioliitto, ja toinen alkoi. Vihdoin aloin avata pakkaa, ensin sen toisen puolison kohdalla ja hankkimalla uusia ystäviä, jotka tunsivat vain Anukatariinan. Aloin myös liikkua enemmän ja enemmän ulkona huomattuani, että kukaan ei minua tunnista. Kun sitä maailmanloppua ei tuossa prosessissa alkanut näkyä eikä edes mitään muutakaan negatiivista palautetta tullut, lakkasin lopulta sellaista edes pelkäämättä.

Aloin pikku hiljaa toimia määrätietoisesti kaappini hajottamista kohti. Kukin vaihe vaati kuitenkin oman henkisen ponnistuksensa,

jossa suurta osaa esitti kuvitelmani kohtaamieni vanhojen tuttujen vaivautuneisuus tilanteessa, joissa heidän pitäisi suhtautua minuun tyystin eri persoonana.

Ensimmäinen tällainen askel oli taloyhtiön väen informointi. Sen tehtyäni huomasin, että niitä oletettuja vaivautuneita naamoja ei juuri vastaan tullut, vaan sen sijaan naapurit ottivat asian rennon luonnollisesti ja osin riemukkaasti. Tämä rohkaisi minua eteenpäin. Kaiken kaikkiaan aloin olla ikään kuin varomattomampi sillä ajatuksella, että mitään kerrottavaa ei enää olisi.

Työpaikka oli naapurustoa kovempi pala, koska siellä olisi voinut periaatteessa joutua kiusaamisen kohteeksi tavalla, joka voisi vaikuttaa työssä jaksamiseen olennaisella tavalla. Tätä pohtien laadin työelämäkyselymme, jonka tuloksista nousi keskeiseksi se, että alkuhämmennyksen jälkeen ihmiset useimmiten tottuvat työkaveriin, joka edustaa sukupuolivähemmistöjä. Kun oma työpaikkani vielä on sellainen, jossa opetetaan ammattilaisia, joiden pitäisi tämä asia hanskata, olin vielä vakuuttuneempi, että tämä askel on otettava. Työelämäkyselyn jälkeen kannustin myös ystäviä menemään rohkeasti omana itsenään töihin. Syksyllä 2017 olin sitten pitämässä kokemuskoulutusta Setalla ja siinä tulin ääneen ajatelleeksi, että kai sitä pitäisi elää niin kuin opettaa.

Niinpä päätin toimia… Lokakuussa minulla oli kehityskeskustelu esimiehen kanssa, josta sanoin heti aluksi, että jätetään muut asiat nyt vähemmälle ja otetaan eräs muu juttu pääkohteeksi. Niinpä sitten kerroin tästä ja näytin tiivistetyn diasarjan transvestismista ja Anukatariinasta sekä tasa-arvolain esimiestä velvoittavat kohdat. Hän oli heti juonessa mukana ja sovimme, että etenemme ensin lähityöyhteisöön ja sitten suuremman yksikön tasolle.

Marraskuussa kerroin sitten asiasta lähiyksikölleni, ja he ottivat asian innoissaan. Kävin pari kertaa työpaikalla Anukatariinana päivinä, jolloin minulla ei ollut yhteisiä palavereja muiden kanssa. Tammikuussa repäisin sitten kunnolla ja menin lähiyhteisön palaveriin Voglian mekossa. Menestys oli valtaisa, työkaverien vaatima kuva kertonee tunnelmasta.

Rohkeus kasvoi tästä kokemuksesta ja päätin jatkaa eteenpäin. Seuraava etappi oli opiskelijoiden eteen meno. Ensimmäinen tällainen tilanne oli uuden opintojakson orientaatiotunti, jossa olin kollegan kanssa yhdessä. Hänen tukeaan tarvitsinkin, jännitti kauheasti kohdata jo ennestään tutut opiskelijat heille uudessa lookissa. Ehdin kohdata pari hämmentynyttä ilmettä mutta sitten kun kerroin asiasta, vastauksena sain asiaan liittyviä kysymyksiä ja lopuksi hurraa-huudot. Jo ensimmäisellä kerralla tuli esiin vakiokysymykseksi muodostunut tiedustelu siitä, millä nimellä haluan itseäni kutsuttavan. Siihen olen vastannut, että miesnimelläni minut on tänne palkattu, mutta en pane pahakseni, jos Anukatariinaksi kutsuisivat.

Seuraavan luokan kohdalla otin jo rennommin, en enää mitään ikävää osannut odottaa. Kun aloitin tarinani ja viittasin blogiini, he vastasivat, että joo, onhan tuota tullut jo jonkin aikaa luettua… Taktiikkani, jonka mukaan ei olisi enää mitään kerrottavaa, oli siis toteutunut heidän kohdallaan! Heiltä tuli erittäin ihania kommentteja,

jotka lämmittivät mieltäni monta päivää.

Opiskelijoiden kohdalla olen sitten toiminut järjestelmällisesti niin, että uuden ryhmän kohdatessani olen joko Anukatariinana – noin puolet ajasta – tai kertonut, että sellaisena saatan paikalle jonakin päivänä tulla. Vastaanotto on ollut neutraalin ja sydämellisen välillä – yhtään hapanta kommenttia ei ole tullut toistaiseksi. Olen pitänyt kokemuskoulutuspakettini aina, kun opetuksen aikataulu on sille myöten antanut. Kertoja on kertynyt tähän mennessä viitisen kappaletta.

Tieto kiirii tietysti typistettäni laajemmallekin. Kollegani laittoi luvallani blogini levitykseen, johon on sittemmin kertynyt kahdeksisensataa vierailua. Vierailijoiden joukossa on ollut myös entisiä kollegoja ja opiskelijoita, joilta molemmilta on tullut kannustavua blogikommentteja.

Mielenkiintoinen osa tässä prosessissa on ollut kollegat, joita olen tavannut satunnaisesti. Se oma isompi yksikkö oli saanut tiedon ilman virallista esittelyä. Kun osaa heitä tapasin ruokailutilassa, he olivat niin kuin mitään ei olisi tapahtunut, juttelivat kanssani vain työasioita. Olin tavallaan pettynyt, eikö heitä asia sen enempää kiinnosta… Ilmeisesti oli kuitenkin kyse siitä, että eivät oikein uskaltaneet ottaa asiaa esille, kun eivät tienneet, mistä aloittaa. Sitten törmäsin vanhaan kollegaan, joka ei ollut tämän tiedotuksen piirissä. Moikkasin ja kosketin häntä olkapäähän, jolloin hän sopersi jotain ja vetäytyi kauemmaksi. Kun sitten tein selväksi, mistä oli kyse, hän kertoi, että luuli minua joksikin, joka luuli tuntevansa hänet ja yritti siksi poistua tilanteesta minun nolouteni minimoimiseksi. Meillä riitti asiasta nauramista joksikin aikaa jälkeenpäin.

Toinen kollega taas rupesi selvästi puhumaan niitä näitä saadakseen vaivihkaa selville, kuka olin. Hän aloitti, että nähdäänpäs taas pitkästä aikaa, johon vastasin, että vastahan sitä eilen tavattiin. Viikko sen jälkeen kyselin sitten häneltä, jäikö se outo nainen häntä mietityttämään, johon hän vastasi, että juu, viikko on tullut mietittyä. Kun sitten mainitsin sen olleen minä, meni vielä joitakin sekunteja, ennen kuin oivalluksen välähdys hänessä syttyi.

Kun olen mennyt töihin pieni jännitys sai minut pukeutumaan riittävän vakuuttavasti – lienee varsin yleinen tapa naisilla. Tuosta seurasi kuitenkin parikin kertaa se, että kollegat yltyivät asuani kehumaan ja omiaan vähättelemään. Otin tuon kommentin naistenväliseksi koodiviestiksi, että olet ylipukeutunut. Nyt yritän pitää yllä siistiä arkilookia ja nämä kommentit ovat sen myötä kadonneet.

Kun nyt katson, mitä olen mennyt tekemään, en voi olla muuta kuin tyytyväinen. Ne vaivautuneet naamat ovat jääneet minimiin ja lämmin positiivinen vastaanotto on ylittänyt kaikki odotukseni. Välillä olen miettinyt, olisiko tämä temppu pitänyt tehdä jo kauan aiemmin. Olen tässä päätynyt loppupäätelmään, että ehkä joitakin vuosia aiemmin se olisi ollut mahdollista, mutta oma korvienväli on vain ollut sille esteenä. Sen sijaan ajatus esimerkiksi kymmenen vuotta sitten tehdystä avautumisesta tuntuu edelleen epärealistiselta: Meihin suhtautumisessa on tuosta ajasta lähtien tapahtunut jättiaskel ja nykyajan nuorille tällainen asia on kerrassaan no big deal.

KOKEMÄEN KOKEMUKSIA

SariKristiina

Perjantaina joukko cdtyttöjä matkasi kohti Kokemäen pitäjää. Puotipuksu Aija oli valmistellut Sarin kanssa upeaa muoti-, meikki- ja shoppailuiltaa. Kaikki alkoi olla Belladonnassa valmista. Tytöt saapuivat hienoon naistenvaateliikkeeseen. Mutta matkalla oli tullut nälkä ja siksi korkokengät kopisten ryhmä siirtyi paikalliseen kahvilaan. Illansuussa sää ei ollut kovinkaan lämmin ja siksi 20 denin sukkahousuissa ja hameessa oli hieman vilpoista.

Paikallinen kahvilan täti ei heti tunnistanut naisjoukkoa, vaan palveli meitä kuten kuuluikin, kunnes keskustelun tuoksinassa kävi ilmi, että olemme menossa Aijan pippaloihin. Jälkeenpäin hän viestitti Aijalle, että ihania naikkosia kävi hänen luonaan kahvilla.

Palasimme putiikkiin. Meikkaaja Kaisu oli jo paikalla ja valmiina työhön. Totesimme, että parempi laittaa kaupan täti ensin kuntoon ja sen jälkeen olisi meidän muiden tyttöjen vuoro. Saimme perusteellisen selostuksen siitä, mitä meikkejä kulloinkin laitettiin kasvoihin ja myös miksi. Vähitellen jo ennestään kauniista Aijasta tuli upean näköinen illan emäntä.

Sitten oli meidän muiden vuoro. Oli ihanaa huomata miten luontevasti Kaisu meikkasi meidät. Tunsimme olomme ihanaksi. Kaiken aikaa juttelimme avoimesti elämästämme mekoissa ja korkokengissä. Syntyi tavattoman mukava tunnelma ja nauroimme/kikatimme aivan hervottomasti. Ja kun vielä oli kivaa iltapalaa ja vähän viiniä niin tunnelma oli varsin mainio ihanaan illanviettoon.

Vankalla ammattitaidolla tehty meikki kasvoilla siirryimme myymälän puolelle. Rekit olivat täynnä sieviä mekkoja, puseroita, hameita... oijoi! ne houkuttelivat meitä sovittamaan. Aija kantoi meille toinen toistaan ihanampia mekkoja sovituskopin luo. Niitä sovitettiin ja esiteltiin toisille. Saimme arvokasta palautetta niin mallien kuin värien sopivuudesta. Oli aivan ihanaa. Hienoa oli se, että ennakkoluulottomasti kokeilimme eri vaihtoehtoja ja niin kävi, että olin välillä kiinteistövälittäjä ja välillä täti ja - lopulta myös upea seksipommi.

Sitten tapahtui jotain yllättävää. Ovelle ilmestyi Taina. Hänet oli pyydetty paikalle - luomunaisena - esittelemään myös eri vaihtoehtoja. Hän meni Aijan luo ja ihmetteli missä ne kaikki miehet ovat, kun hän luuli tulleensa miehille esittelemään vaatteita. Enempää pohtimatta Taina osallistui myös meidän vaatevalintoihin ja haki sovitettavia vaatteita meille.

Meillä oli hauskaa. Mahtava tyttöjen ilta kaikkinensa. Nauroimme ja nautimme. Ja sitten illan päätteeksi oli aika tehdä päätöksiä. Monta mekkoa, puseroa ja hametta oli testattu ja ehdolle oli jäänyt useita vaihtoehtoja. Kaksi mekkoa yhden hinnalla lähti minun mukaani. Muutkin tekivät edullisia ostoksia.

Otimme ryhmäkuvan. Halasimme ja saimme vielä paketin mukaamme muistoksi ihanasta illasta.

Ihanaa on olla nainen.

SariKristiina

Bella donna

Liikekeskus, Haapionkatu 17, Kokemäki
Avoinna to-pe 11-17, muulloin sopimuksen mukaan
Puh. (02) 561 391 • www.muotiliikebelladonna.fi

Muotiliike Belladonna

Löydä oma unelmasi Kokemäeltä!

742 erilaista pukua... kokoja 30–54

ADAM JACOBS · Cartise · ETAGE · GODSKE · Line · RICADILLY · Molly-Jo · Tia

Tällä etusetelillä kaksi tuotetta yhden hinnalla

etu ei koske jatkuvia malleja.

Vera Blu · KjBRAND · MICHAELA LOUISA · ZORBÉ · Joseph Ribkoff · AMIS · MARIE JO · Q'neel · IMITZ · Meng · PRIMADONNA · LLOYD · SWEDEN

NIMILAKI UUDISTUU, HALUATKO VIRALLISEN NAISNIMEN?

Teksti: Anukatariina

Vuonna 2017 säädettiin uusi nimilaki. Sen pohjana olleissa valmisteludokumenteissa haluttiin erittäin voimakkaasti erottaa mies- ja naisnimet mitä erilaisimmilla perusteilla. Perusteet olivat pääasiassa tasa-arvolain vastaisia ja esitys olisi ollut voimakas askel taaksepäin sukupuolen moninaisuuden oikeutuksen tunnustamisessa yhteiskunnassamme. Tästä syystä perustimme tätä prosessia vastaan kampanjan, joka ajoi nimilain muutosprosessissa sukupuolivähemmistöjen tasa-arvoista oikeutta oman identiteetin mukaiseen nimeen. Kampanjassa ovat olleet mukana Dreamwear Club ry, Sateenkaariperheet ry, Seta ry, Translasten ja nuorten perheet ry, Trasek ry ja Amnesty International Suomen osasto. Kampanja sisälsi virallista palautetta lakiesityksen eri vaiheista, valtakunnallista uutisointia, yleisönosastokirjoittelua, kansanedustajien kontaktointia, keskustelutilaisuuden ja DWC:n ylläpitämän kampanjasivuston. Kaiken kaikkiaan DWC oli keskeinen toimija koko kampanjassa.

Kuinkas sitten kävikään…?

Nimilakiesitys hyväksyttiin lopullisesti hallituksen esityksen mukaisesti Eduskunnan toisessa käsittelyssä 28.11.2017. Lakiesitys ja sen mukana lopullinen lakikin ovat astetta parempia kuin alkuperäinen esitys, johon ilmeisesti kampanjammekin oli vaikuttanut. Sinne jäi kuitenkin monia suorastaan omituisia elementtejä, joita eritellään tässä artikkelissa myöhemmin.

Hallituksen esitys löytyy täältä:
https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/HallituksenEsitys/Sivut/HE_104+2017.aspx
...ja siihen liittyvä lakivaliokunnan mietintö täältä:
https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/Mietinto/Sivut/LaVM_13+2017.aspx

Transihmisten kannalta lopputulos on kahtalainen. Miinuspuolelle jäivät seuraavat asiat:

-Lakiin jäi etunimien sukupuolittaminen: Nimet ovat pääsääntöisesti joko miehen tai naisen nimiä.

-Sukupuolituksessa käytetään omituista tilastointia, jonka mukaan nimi on sukupuolineutraali vain, jos se on vähintään viidellä elossa olevalla ”toisen sukupuolen” edustajalla.

-”Toisen sukupuolen” nimen voi saada vain, jos esittää identiteetistään luotettavan selvityk-

sen. Tämä johtaa käytännössä siihen, että maistraatti ja nimilautakunta tekevät päätöksiä ihmisen sukupuoli-identiteetin vakuuttavuudesta. Tällaiseen maistraattien henkilökunnalla ei ole minkäänlaista ammatillista koulutusta.

-Nimenmuutos on maksullinen muulloin kuin juridisen sukupuolen muuttamisen yhteydessä, mikä ei vastaa monen transihmisen sukupuolenkorjausprosessin aikataulusta nousevia tarpeita.

-Translapsen nimenmuutosta ei tueta riittävästi

Laki tuo myös jotain olennaista hyvää:

-Miehen ja naisen nimien yhdistelmää ei mainita laissa, mutta sitä ei erikseen kielletäkään. Oikeusministeriön ennakkotieto on, että lailla ei ole tarkoitus sellaista kieltää esimerkiksi inter- ja muunsukupuolisilta ja transvestiiteilta.

-Etunimen sukupuolitusmekanismia ei ole tarkoitus noudattaa orjallisesti ja sen on määrä olla lain kirjainta joustavampi – sinänsä outoa, että laki kirjoitetaan tiettyyn muotoon, jota ei sitten ole tarkoituskaan noudattaa!

-Sukupuoli-identiteetin luotettava osoittaminen on selvästi lievempi ilmaisu kuin aiemmassa laissa olleet kriteerit.

Laki siis sisältää monta periaatteellisesti hyvin ongelmallista kohtaa, mutta toisaalta monta käytäntöjä keventävää muotoilua. Laki on kirjoitettu monin kohdin niin, että se mahdollistaa erilaisia tulkintoja.

Miten tästä eteenpäin: Kohti parempaa kohtelua järkevillä sovellusohjeilla

Oikeusministeriöstä saamamme eräät ennakkotulkinnat lain sanamuodoista tukevat sukupuolivähemmistöjen oikeuksien toteutumista. On siksi tärkeää, että oikeusministeriö myös laatisi laille sellaiset soveltamisohjeet, jotka takaavat sukupuolivähemmistöille tasalaatuiset ja tasa-arvolain mukaiset syrjimättömät palvelut nimiasioissa.

Samalla lakimuutos voisi myös toimia turhien normien purkajana – sellainen tavoitehan sille oli alun alkaen asetettukin.

Transvestiitti ja nimilaki

Nimilaki tulee voimaan vuoden 2019 alusta. Lain voimaantulon jälkeen on mahdollista ottaa neljä etunimeä, joista se neljäs voi olla yhdysnimi joko yhteen tai yhdysviivalla kirjoitettuna. Lain valmistelijoiden esittämän tulkinnan mukaan laki mahdollistaa mies- ja naisnimien yhdistämisen. Tällöin on mahdollista liittää esimerkiksi oma naisnimi vanhan miesnimen perään. On syytä olettaa, että maistraateille voi aika helposti antaa ”luotettava näyttö” omasta identiteetistään.

Laatua ja hyvää palvelua
Rovaniemellä
KLKOPIO
KLDIGIPAINO
Kansankatu 8, Rovaniemi, puh. 0207 809 500 WWW.KLKOPIO.FI WWW.KLDIGIPAINO.FI

DreamWearClub ry:n kevättapaaminen ja kevätkokous 18.05. - 20.05.2018

Tervetuloa yhdistyksemme kevättapaamiseen ja sääntömääräiseen kevätkokoukseen. Tällä kertaa emme enää kokoonnu Wuolteen kartanolla vaan muutama kilometri pohjoisempana, Hauhon Alvettulan Vähäjärven lomakodissa, osoitteessa Muntsilantie 19, 14680 Alvettula. Paikka on Tampere-Lahti-tien itäpuolella, vastapäätä Lautsian lomakeskusta. Lomakodin kotisivut löytyvät osoitteesta http://www.tsil.fi/lomakoti.

Tilaisuus on tarkoitettu vain jäsenille (myös läheisjäsenille, totta kai) ja kutsuvieraille. Muistathan maksaa jäsenmaksusi 25 euroa tilille FI72 4730 0010 3916 46 ja käytä viitettä 20187. Jos olet uusi jäsen tai tiedoissasi on muutoksia, niin kerro jäsenyystietosi nettilomakkeella: http://www.dreamwearclub.net/jasenasiat.html tai sähköpostilla jasenasiat@dreamwearclub.net. Ongelmatilanteissa voit soittaa numeroon 040–766 8657, mieluiten arki-iltoina.

Ilmoittautuminen

Ilmoittautuminen tapahtuu nettilomakkeella https://tinyurl.com/y9d7g4a8
Jos ilmoittautumisessa on ongelmia tai on kysyttävää, niin soita numeroon 040–766 8657, mieluiten arki-iltoina. Ilmoita itsesi ja kumppanisi viimeistään tiistaina 15.5. klo 16 mennessä!

Hinnasto

Majoitus kahden hengen huoneissa, kahdessa siivessä. A-siiven huoneissa on oma suihku, mikä puuttuu B-siiven huoneista. Yöpyminen A-siiven huoneissa 42,50 € /henkilö/vrk, B-siiven huoneissa 40,00 € /henkilö/vrk. Asuntovaunupaikka 21,00 € /vrk. Kaikki yöpymishinnat sisältävät aamupalan.

Ateriat hinnoitellaan aiemmasta poiketen yksittäin, nettilomakkeella valitaan etukäteen ateriat, joihin osallistuu. Ateriat maksetaan käteisellä, varaa käteistä!

Perjantain iltapäivä-kahvi, 4,50 €
Perjantain iltapala 6,50 €
Lauantain lounas 12,00 €
Lauantain iltapäivä-kahvi 4,50 €
Lauantain iltapala 6,50 €

Lauantailta peritään ohjelmamaksu 10 €.
Varaa käteistä! Kevätkokoukseen osallistuminen on tietenkin maksutonta.

YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUSKUTSU
DreamWearClub ry
19.5.2018 klo 16:00
Vähäjärven lomakoti, Muntsilantie 19, 14680 Alvettula.

Kevätkokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Lisäksi käsitellään Marika Tiittisen eropyyntö hallituksesta ja uuden henkilön valinta hänen tilalleen. Tullakseen kokouksessa valituksi johonkin tehtävään asianomaisen tulee olla läsnä tai hänen on tullut lähettää suostumuksensa puheenjohtajalle.

Terveisin yhdistyksen hallitus

Ohjelma:

Perjantai 18.5.2018

13.00 -	Saapuminen ja majoittuminen, kahvia tarjolla, vapaata seurustelua
17.00	Setan hallituksen jäsen Amanda Majasaari keskustelee aiheesta Sukupuolen moninaisuus Setassa ja Dreamwearclub.
19.00	Iltapala
19.30 -	Vapaata ohjelmaa

Lauantai 19.5.2018

7.00 - 10.00	Aamusauna
8.00 - 10.00	Aamupala majoittuneille
10.00 - 12.00	Meikkausta Oriflame-kauneuskonsultti Seija Koistisen opastuksella
11.00	Puolisoiden tapaaminen
12.00	Mikko Väisäsen Pirkanmaan Setasta kertoo: Sinuiksi, Ellun Kanat ja vertaistoiminnan organisointi
13.00	Lounas
14.30	Kahvit
15.00 - 16.00	Pop up-puheenvuoroja
16.00 - 17.30	Dreamwear Club ry:n sääntömääräinen kevätkokous
17.30 - 19.00	Bella Donnat, muotishow
19.00	Iltapala
19 -	Iltahauskaa omin voimin

Sunnuntai 20.5.2018

8.00 - 11.00	Aamusauna
9.00 - 10.00	Aamupala
- 12.00	Huoneiden luovutus

Selma Palmu toimii edelleen mutta on auki vain tiistaisin, keskiviikkoisin ja torstaisin klo 8-14. Käy ostoksilla!

Ihanien Muistojen Wuolle

Leena, Wuolteen emäntä ja sielu

Keväällä 2015 vieraanamme tanssiteatteri ERIn Tiina Lindfors

Syksyllä 2016 kuuntelimme johtajia Särmä ja Meriläinen

Minna-Maaria alustaa syksyllä 2014

BB saa elämäntapapalkinnon keväällä 2014